

הוכן עי"י כולל עיון הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים 91430
daf@dafyomi.co.il • 6515004 טל/פקס

סוכה דף כד.

מה הנפ"מ בשתי הלשונות בביאור רב אחא בר יעקב בטעם ר' מאיר דאין מחיצה בבעלי חיים¹?

עשה מחיצה בנוד תפוח	עשה מחיצה בבהמה	
אינה מחיצה	אינה מחיצה	ללישנא קמא - מחיצה שהמעמידה הוא רוח אינה מחיצה
מחיצה - דהא עשויה בידי אדם	אינה מחיצה	לאיכא דאמרי - מחיצה שאינה עשויה בידי אדם אינה מחיצה

סוכה דף כד:

מה לומדים התנאים דלהלן מפסוקים אלה?

ספר - כריתות	ספר	וכתב	
בכתיבה מתגרשת ולא בכסף	למעט דבר שיש בו רוח חיים ואוכל	שיכול לכתוב הגט על כל דבר	לר' יוסי הגלילי ²
שלא יהיה תנאי המחברס יחד	לומר שיכתוב סיפור דברים של כריתות	בכתיבה מתגרשת ולא בכסף ³	לרבנן

¹ הגמ' הקשתה על טעמי אביי ור' זירא שאמרו דהחשש הוא משום שמא תמות או שמא תברח, דא"כ מה"ת הוי מחיצה ורק חכמים גזרו עליה, א"כ איך לא תטמא מדין גולל אם מה"ת מהניא להיות מחיצה, - והרי לא גזרו חכמים להקל על דין תורה. ולכן תירץ רב אחא שטעמו של ר' מאיר שמה"ת לא הוי מחיצה וכדלהלן.

² ביארו התוס' (בד"ה תלמוד), שאף שלא נזכר בסוגיא שהלימוד הוא מכח כלל ופרט וכלל, על כרחך הלימוד הוא ממה שחזר וכלל בסוף ואמר "ונתן בידה", דאז אנו לומדים כעין הפרט - מה ספר שאין בו רוח חיים ואינו אוכל אף כל שאין בו רוח חיים ואינו אוכל כותבים עליו, [דבלא זה הוי כלל ופרט, ואין בכלל אלא מה שבפרט, ספר אין מידי אחרינא לא].

³ וכתבו התוס' (בד"ה בכתיבה), שדרשא זו היא אליבא דרבא, אולם אביי יליף שאינה מתגרשת בכתיבה מהכלל ד"אין סניגור נעשה קטיגור". ולשיטתו ילפינן מ"כתב" - שבכתיבה מתגרשת ולא בחליצה.